

I

(Informacje)

RADA

KONKLUZJE RADY

z dnia 13 czerwca 2005 r.

dotyczące oficjalnego użycia dodatkowych języków w Radzie i ewentualnie innych instytucjach i organach Unii Europejskiej

(2005/C 148/01)

1. Niniejsze konkluzje dotyczą języków innych niż języki określone w rozporządzeniu nr 1/1958 Rady, którym konstytucja Państwa Członkowskiego przyznaje status języka urzędowego na całości lub części terytorium tego państwa i które zgodnie z prawem mogą być używane jako język narodowy.
2. Rada uważa, że w ramach wysiłków podejmowanych na rzecz zbliżenia Unii do wszystkich jej obywateli, należy poświęcić więcej uwagi bogactwu, jakie stanowi różnorodność językowa.
3. Rada uznaje możliwość używania przez obywateli dodatkowych języków w ich kontaktach z instytucjami za ważny czynnik wpływający na silniejsze utożsamianie się przez nich z projektem politycznym Unii Europejskiej.
4. Zezwolenia na oficjalne użycie w Radzie języków określonych w pkt 1 udziela Rada na podstawie porozumienia administracyjnego zawartego między nią a Państwem Członkowskim składającym wniosek; inne instytucje lub organy Unii wydają takie zezwolenie na podstawie podobnego porozumienia administracyjnego.
5. Porozumienia te będą zawierane zgodnie z Traktatem oraz przepisami przyjętymi w celu jego wykonania i będą musiały spełniać podane niżej warunki. Bezpośrednie lub pośrednie koszty związane z wprowadzeniem w życie porozumień administracyjnych przez instytucje i organy Unii pokryje Państwo Członkowskie składające wniosek.

a) *Publikacja aktów przyjętych w procedurze współdecydowania przez Parlament Europejski i Radę*

Rząd Państwa Członkowskiego będzie mógł wysłać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie uwierzytelnione tłumaczenie aktów przyjętych w procedurze współdecydowania na jeden z języków określonych w pkt 1. Rada umieści to tłumaczenie w archiwach i na wniosek udostępni jego kopię. Rada zapewni publikację tych tłumaczeń na swojej stronie internetowej. W obu przypadkach, należy zwrócić uwagę na fakt, że tłumaczenia, o których mowa, nie będą mieć mocy prawnej.

b) *Wystąpienia ustne podczas posiedzenia Rady i, ewentualnie, posiedzeń innych instytucji lub organów Unii*

W stosownych przypadkach, rząd Państwa Członkowskiego może wystąpić do Rady i, ewentualnie, innych instytucji lub organów (Parlamentu Europejskiego i Komitetu Regionów) z wnioskiem o pozwolenie na używanie jednego z języków określonych w pkt 1 w wystąpieniach ustnych (poprzez tłumaczenie ustne bierne) jednego z członków danej instytucji lub organu podczas posiedzenia. Rada zasadniczo przychyli się do takiego wniosku, pod warunkiem przedłożenia go w rozsądnym terminie przed posiedzeniem oraz dostępności niezbędnego personelu i sprzętu.

c) *Korespondencja z instytucjami i organami Unii*

Państwa Członkowskie mogą przyjąć akt prawny przewidujący, że w przypadku gdy ich obywatel zamierza zwrócić się do instytucji lub organu Unii w jednym z języków określonych w pkt 1, przekaże korespondencję organowi wyznaczonemu przez to Państwo Członkowskie. Organ ten przekaże korespondencję odpowiedniej instytucji lub organowi wraz z tłumaczeniem na język Państwa Członkowskiego określony w rozporządzeniu Rady nr 1/1958. Ta sama procedura będzie miała zastosowanie *mutatis mutandis* do odpowiedzi udzielanych przez daną instytucję lub organ.

Jeżeli instytucje lub organy Unii obowiązują termin na udzielenie odpowiedzi, rozpocznie się on z dniem, w którym dana instytucja lub organ otrzyma od Państwa Członkowskiego tłumaczenie na jeden z języków określonych w rozporządzeniu Rady nr 1/1958. Termin przestaje biec z dniem, w którym dana instytucja lub organ Unii wyśle odpowiedź właściwemu organowi Państwa Członkowskiego w tym ostatnim języku.

Rada wzywa inne instytucje do zawarcia na tej podstawie porozumień administracyjnych.
